

آماده شوید

"قربان شما"

عیسی مسیح می‌فرماید که آمده است تا: "جان خود را فدای بسیاری کند" (مرقس ۱۰: ۴۵).

عبارت "قربان شما" تکیه کلام اکثر ایرانیان می‌باشد که بیش از هر عبارت دیگر در ابراز روابط دوستی و مودت بین آنان بکار می‌رود و در نتیجه، به شنونده احساس خوشایندی دست می‌دهد. مفهوم حقیقی این عبارت همانا فروتنی و تواضع بی‌حد و حصری است که تا به بذل جان منتهی می‌شود. اما در اینکه این عبارت نوازشگر روح و روان تا چه اندازه به مفهوم حقیقی خود بکار برده می‌شود، خدا داند! ولی آنچه مسلم است و تاریخ نیز بر صحت آن گواهی می‌دهد این است که تنها کسی که این عبارت را نه تنها به مفهوم واقعی آن بکار برد بلکه آن را به مرحله عمل نیز درآورد، عیسی مسیح است. مسیح جان خود را به خاطر نجات "هر کس که به او ایمان آورد" (یوحنا ۳: ۱۶) فدا کرد و سپس با قیام خود از مردگان به کلمه "قربانی" معنای بس عمیقی بخشید.

قاعده کلی جانبازی و یا فداکاری در تار و پود تحولات دنیای مادی ما سرشته شده است. طبیعت، خود شاهد زنده‌ای بر این حقیقت می‌باشد. صخره‌ها بتدریج خرد شده تبدیل به خاک می‌گردند مواد غذایی موجود در خاک جذب گیاه و گل و میوه گشته به بدن حیوانات و آدمیان وارد می‌شوند. دنیای عاطفی ما هم معنی جانبازی را به خوبی درک کرده است. ما اغلب به خاطر همدیگر فداکاری و از جان گذشتگی می‌کنیم: سرباز به خاطر میهن می‌جنگد، جانبازی و ریخته شدن خون گذشتگان موجب آسایش ما گردیده، جنگهای آنان فتوحات ما، ناراحتی‌های دیگران راحتی ما گشته‌اند. ما به ندرت می‌توانیم نیاز دیگران را برآورده سازیم، مگر اینکه حاضر شویم به خاطر آنان فداکاری نمائیم.

جانبازی کیمیای عجیبی است، کسی که می‌خواهد درگیر تسکین آلام و مصائب دیگران از زیر بار فشار روحی و جسمی شود، ناگزیر باید به این سلاح جانبازی مسلح گردد، و این مرهم شفابخش را بکار بندد.

چه خارق‌العاده که ما این امر را از خداوند یاد گرفتیم، زیرا او در اثر فیض و محبت بی‌پایانش اراده فرمود تا در جسم پاک و بی‌آلایش عیسی مسیح ظاهر شود و جان فدا کند تا ما با ایمان به این قربانی آسمانی یعنی مرگ جانبازانه و قیام مظفرانه او، از خونش پاکی گناهان و از قیامش زندگی جدید و جاودان را به ارمغان گیریم و تا به ابد او را حمد و ثنا خوانیم و نامش را برافرازیم.